

Λ Ο Γ Ο Σ
 Ε Γ Κ Ω Μ Ι Α Σ Τ Ι Κ Ο Σ
 Ε Γ Σ Δ Ο Ξ Α Ν
 ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
 Σ Π Υ Ρ Ι Δ Ω Ν Ο Σ
 ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Σ Τ Ν Τ Ε Θ Ε Ι Σ
 ΠΑΡΑ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΒΟΛΙ ΠΕΡΙ
 ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτῆ αἰσῶς, καὶ παμευλα-
 βῶς ἀφιερωθεὶς
 Τ Ο Ι Σ

ΕΝ ΓΕΡΑΡΧΑΙΣ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΙΣ,
 Κ Α Ι

ΕΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ

Σοφία, καὶ παιδεία πάση, Εὐκείτοις
 τε, καὶ ἐπισημοῖς,

Κ Τ Ρ Ι Ο Ι Σ Κ Τ Ρ Ι Ο Ι Σ

ΕΥΓΕΝΙΩ, ΤΩ ΒΟΥΛΓΑΡΙ,
 Κ Α Ι

ΝΙΚΗΦΩΡΩ, ΤΩ ΘΕΟΤΟΚΗ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ

Προκατόχῳ, καὶ διαδόχῳ

ΣΛΑΒΙΝΙΟΤΕ ΚΑΓ ΧΕΡΣΩΝΟΣ.

α ↓ π ς'. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1786.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ Ἐξ Ἰωαννίνων.
 CON LICENZA DE SUPERIORI.

Πανιερώτατοι, καὶ Σοφώτατοι ἄνδρες,

καὶ

Πατέρες Σεβασμιώτατοι.

Εγάλη με ἡ κατηγορία . ἀφ' ἧς ἐθαύ-

μασα τόσοι πλὴν θαυμασιῶν ἔξαισιον τῆς με-
γάλης ἡμῶν προσάτης Σπυρίδωρος ταπεινοφροσύ-
μῳ, ἔ ἀφ' ἧς αὐτῷ ἐκτερόμερος, τὸ κτ' διὰ
μῆρ ἐγκωμίασα, καὶ ἀσύγκειτον αὐτῷ, οἷον
πλὴν εἶδεν ὁ κόσμος, ἔ πλὴν ἐθαύμασεν, ὅσοι ἦ-

τομ τῆς δυνάμεώς μου : τὴν ἐπαράφησα ἀφ' ἧς
λέγω , εἰς μίαν τοιαύτην ἔτι τοσαύτην ἀρετὴν ,
ἐκθαμβος ὄλος , ἔκπληττόμενος , ἕκαστα πόσω
σκέψιν μὰ μὴ λάβω ὑπογραμμὸν , ἔτι παρὰ
δειγμα . ἀλλὰ ἀμνήμων παρτελῶς αὐτῆς , μὰ
ἔλθω εἰς πόσω ἀνθάδεια , εἰς πόσω τόλμῳ ,
ἔτι εἰς πόσω , ἢ ἔτι εἶπω , προπέτεια , ὅσοι
εἶμαι τὸ θάρρος τῆτο , ὅπῃ τὴν ἐμὴν παρο-
ρῶν ἀτέλεια , ἐπαίρων τὸν ἑαυτόν μου , λαμ-
βάω ἐπιτόμος μὰ παρήσιαθῶ , ἔτι χωρὶς κάμ-
μίας συστολῆς μὰ προσφέρω εἰς τὰς δύο φωσῆ-
ρας τὰς μεγάλας ἔτι φωταυγῆς , δεῖ λέγω τῆς πα-
τείδος μου , ἀλλὰ ἔτι παρτὸς τῆς γῆρας ἡμῶν τὸ ἐ-
μὸν τῆτο τῆς ἀλαβείας μου ἀτελέστατον πόρη-
μα . Μεγάλῃ μου , λέγω , ἡ κατηγορία . Μὰ τίμι
ἄλλω πρόπῳ , εἶχα μὰ ἀπταποκείθῳ , ἔτι μ' ἀπο-
δώσω τὰς χάριτας , ἃς ὀφείλω τοῖς ἐμοῖς Εὐγε-
ρίῳ , ἔτι Νικηφόρῳ , Πομπερωτάτοις πατρῶσι , οἱ

τιμῆς , καίτοι ἐν ἀξίᾳ , καίτοι ἐν φρονησίᾳ , ἔτι με-
ρίμναις ποικίλαις τε , ἔτι πολλαῖς , ἀπόμναις , καί
μακρῶν , τὴν αὐτὴν ἀγάπῳ , τὴν αὐτὴν εὐνοίᾳ ,
τὴν αὐτὴν εἰς ἐμὲ συμπάθεια , ἀγαθοὶ διατη-
ρῆσιν , ἡ δὲ ἤδη παρόμναις ἐμθάδε , φίλτατοί μοι ,
καὶ ἐγκαρδιοὶ , εἶχον ; Τῆτό μοι δόξα , τῆτό μοι
κλέος , τῆτό μοι καύχημα . ἔτι ἐμῶχος ἤθελ' εἶμαι ,
βέβαια , πλείστος ἐλέγχος , ἔτι κατακρίσεως , ἀπὸ ὑ-
πόπνεως τόσον τῆς πατρικῆς ὑμῶν χρηστότητος ,
δεῖ ἤθελα δώσῃ ἔτι φανερόν εἰς τὸν κόσμον ση-
μείον ὑδὲρ ἀγκωμοσιῶν . Διὸ ἀνθάδης μάλλον ,
ἢ ἀγνώμων , ἐδίωξις ἀφαφαλίῳ εἰς αὐτὸν . δύο
κακῶν προκειμένων , τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον .
Γνώμη αὐτῆ πεπαλαιωμένη , ἔτι ὑπὸ πάντων τῶν
σωετῶν πεπραγμένη , μὲ θάρρει , ἔτι μὲ θάρρει
πολὺ περισσότερον τὸ ἐμοῖ , ἔτι πᾶσι ἐμωσμέ-
νον , ἐμῶθεν τῆς μεγάλης ψυχῆς ὑμῶν , οἱ τιμῆς ,
ὄπαδοὶ τῆς Ἰησοῦ , δεῖ ἀποσρέφειν τὸ κτ' διώχ-
μιν .

μη . Η΄θελα γὰρ εἶχα τί ἄξιον ὑμῶν . μὰ τί
 ἄξιόν ποτε εἰς ἐμέ ; εἰς ἐμέ δὲ ἐδόθη μῆτε
 τὸ εὐρωσον τῆς Δημοσείας , μῆτε ἡ ἀφραδεία τῆς
 Γσοκράτης , καὶ ἀκόμι μῆτε αὐτὰ ἀρκετὰ μοι
 εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ῥέρας μου , μὴτ’ αὐτὰ ἀφάλογα
 τῆς ὑμῶν ἀγχινοῖα . Καὶ τίς δώαται ἕξειπῆν τὰ
 παρ’ ὑμῶν εἰς φῶς τῆς γούρας ἡμῶν ἐκδοθεῖτα ,
 ἔ ἀγλή σοφίας ἕξαιρέτε λάμποντα , ἔ φωταγω-
 γῆματα ; ἔδεῖς βέβαια . μέρος ἕξ αὐτῆς , δῶρον τῆς
 μεγάλης φιλίας , ἔ ἀγάπης ὑμῶν , ὑπάρχει μοι
 ἀφαχεῖρας , ἔ ἐκθαμβεῖ με . δῶρον , ὅπῃ ἔ αὐ-
 τὸ μὲ εἶμαι εἰς ἀπολογία , ἔ δικαίωσιν , ὅπῃ
 ἔ αὐτὸ τὴν ἐμὴν τόλμην , ἔ αὐθάδειαν πλη-
 ρέστατα δικαιῶναι , ὅπῃ ἔ αὐτὸ ἄξιον τῆς ὑμῶν
 συγγνώμης τε ἔ συμπαθείας ποιῆ με . αὐτῆς ὅλη
 ψυχῆ ἔ καρδία δέομαι ἀξιοθιῶναι , καὶ πολλῶν
 μᾶλλον τῆς ὑμῶν ἀχῆς τε ἔ ἀλογίας , ὅπως Κύ-
 ειος ὁ Θεὸς δι’ ἀχῶν ἡδὲ δρακικωτάτων ἀ-
 γίων

γίωμ ὑμῶν ; ἔλεως ἐπ’ ἐμοὶ , ἔ ἡδὲ δαυῶν , ἔ
 δυσχερῶν τῆς παρόντος , ἔ ἡδὲ λυπηρῶν τῆς μέλλον-
 τος ἀπεραψτε αἰῶνος , οἰκτίρμων , καὶ εὐσπλαγ-
 χμος , ῥύσηταί με . Ταῦτα παρ’ ὑμῶν μὴ δέξαι ,
 ἔ μὴ δέξαι τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιᾶν ἀπαζόμε-
 ρος , αἰδοῖ δια παπτὸς ὑποκλίνομαι .

Τῆς ὑμετέρας Παμπερότητι
 Ὁ ἐν ἐλαχίστοις
 Ταπεινός , ἔ ἀπειθέστατος δῆλος
 Ἀλέξανδρος Τριβόλις Πιέρις .

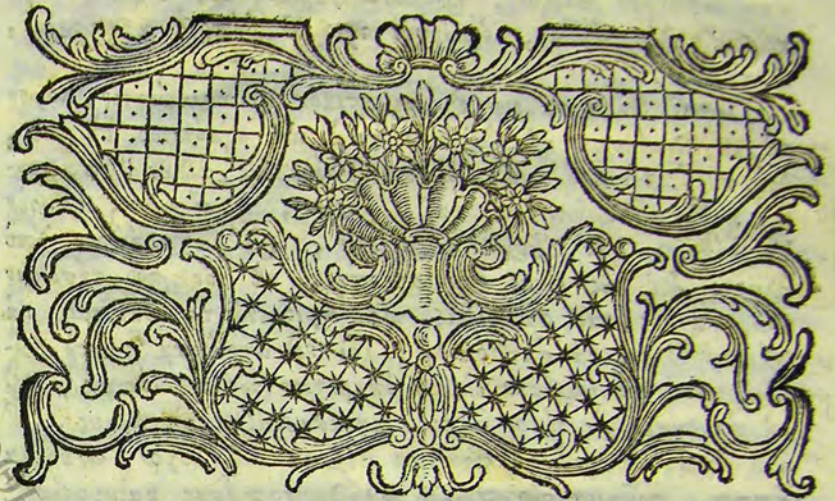
ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Γαπητέ, κη φίλτατε Άναγνώσα, τὸ ἐμὸν τὸτο ταπεινώτατον πίνημα, ἐκ ἄλλης παρ' ἐμῆ σωτέστη, καὶ εἰς τύπον δέδοται, εἰμὴ εἰς μόνον σέβας, κη δὲ λάβειαι τῆ μεγάλης ἐμῆ, καὶ τῆς Πατρίδος με Προσάτε Σπυρίδωνος. εἰ ἄξιόν τι δόξει σοι ἐν αὐτῇ, δὸς δόξαν τῇ Γεράρχῃ, ὅπῃ καθάπερ τὸν ὄφιν εἰς χρυσῆν, ἔτω κη τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν εἰς ἐμπειρίαν μετέβαλον. Εἰδ' ἀπελῆς, Αὐτὴν ὡς ἀγαθὸς ἐκείνουσον, ὅπως χάριτι, κη δὲ μὲν δέξεται τὸ κη δυνάμιν, κη ὅπως τὸν φιλάγαθον ὑπὲρ ἐμῆ, καὶ τῆ ἐμῶν, ἐλέει δυσωπήσῃ. Εἴ ῥῶσο.

ΜΝΗ-

Μνήμη δικαίς μετ' Ἐγκωμίων.

Ὁ νὰ πλέκη, ὡ ἀνδρες πολυμαθέσατοι, τι νὰς, καὶ με' ὄλλω τῆς δὲ γλωττίας τὴν τέχνην, ἐπαίνες καὶ ἐγκώμια, καὶ αὐτὰ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην, εἰς ἀθάνατον κλέος, καὶ δόξαν τῆς δικαίως, εἶναι εἷα παῖγμα τόσον ἀναγκαῖον, καὶ ἀφέλιμον, ὅσον ἀναγκαῖα κη ἀφέλιμος εἶναι ἡ ἀρετῇ, ἥτις ἐπαίνους ἀρδουμένη αὐξάνει. Εἶναι εἷα παῖγμα τόσον δίκαιον, ὅπῃ καὶ αὐτὴ ἡ θεία Γραφή τὸ κελεύει: Μνήμη δικαίς μετ' ἐγκωμίων. Εἶναι εἷα παῖγμα θεῖον τόσον, καὶ ἅγιον, ὅπῃ πολλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς, καθὼς φαίνεται καλλώτατα, καὶ εἰς τὴν παλαιάν, καὶ εἰς τὴν νέαν, με' θείας καὶ Οὐρανίου φράσιν τὸ ἐνήργησε. Εἴ τῃ νὰ μὴ ἐγένετο ποτὲ εἰς κατάχρησιν, καὶ νὰ μὴ ἤκωντο εἰς μερικὰς πανηγυρικὰς λόγους, ἐκείναις ἢ ἀπακταῖς, καὶ ἀδῶκεταις ὑπερβολαῖς, ὅπῃ

Α

πάλιν, κλίνοντας γόνυ, κ' κεφαλῶν ἔμπαροθεν τας, δευ' ὑπο-
 στρέφεται νὰ τὸς νίπτῃ μὲ χῆμα δάκρυ τὸς πόδας. Σχήμα,
 ὅπως πρῶνταις το, κ' ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς, κ' πλατείας, ε' μόνον
 δευ' γνωρίζεται ἔδαμῶς ἐν ἀξία, ἀλλὰ, κ' ὑπο τὸς πέ-
 νητας τὸς πλέα ἀχρείας, κ' ποταπὸς ἔδου ἔφαφίρει. ἔργα
 ὅλα, δευ' ἠμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἀρνηθῇ, ὅσον ξένα Δεσπό-
 τε, πόσον θασμασά, κ' πᾶσι δόξα. μὰ τί δὲ τῶτο; δυνά-
 μεθα πάχα εἶ ἀυτῷ ἀπλῶς, νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν
 εἰς τὴν Σπυριδῶνα; ὄχι ποτὲ βέβαια ἀποραταί με. Καὶ πό-
 σοι τῶ παλαιῶν Φιλοσόφων ἐκῆσοι πρῆντες, ἐκασίας πε-
 νηχοί, κ' καταφρονημοί ἐπολιτδόντο εἰς τὸν κόσμον; κ' ἡ
 ποῖος νὰ ἔβλεπε τινὰ τῶ ποιῶτων, κ' νὰ μὴ ἠθέλει εἰπῆ
 κ' ὁμῶς, πῶς βλέπει μίαν ἔμφυχον, κ' ζῶσαν εἰκόνα
 τῆς ταπεινώσεως; κ' μὲ ὅλον τῶτο, ὅλον τὸ ἐναντίον, ἀπορα-
 ταί με. Οὐδεὶς κείνεν κατ' ὄψιν, μᾶς νεδρετῆ ὁ Γησῆς.
 Οὗτοι ἄλλοι ἦσαν, κ' ἄλλοι ἐφαίνοντο εἰς τὰ ὄμματα τῶ
 ἀνθρώπων. ἔτοι ἔτω ζῶντες, κ' ἔτοι πολιτδόμενοι, εἰς
 ἄλλο δευ' ἀπέβλεπον, εἰμὴ εἰς τὸν ἔπαινον, κ' εἰς τὴν δόξαν
 τῶ κόσμου. ἄλλο τέλος, ἄλλον σκοπὸν δευ' εἶχον, πᾶσι νὰ
 δείξωσι τὸν ἑαυτὸν τῶ ἀνώτερον πάντων, ἀνώτερον λέγω, ὑπὸ
 τὰ πάθη τὰ κοινὰ, ὑπὸ τὰ πάθη ἐκεῖνα, ὅπερ κυριόεσι
 τὸς λοιπὰς τῶ ἀνθρώπων, κ' ἔπως εἰσάριτοι νὰ εἶναι ἢ
 κατηγόρια τῶ ἄλλων.

Καὶ ποῖοι πλέον δτελεῖς, κ' ἀποφρονημοί, ἀπ' ὅτι ἦσαν
 οἱ Σπυρικοὶ εἰς τὸν Κόσμον; κ' ποῖοι πλέον ὑπερήφανοι, κ'
 πλέον ὑπερόγκοι τῶτων; ἔτοι, ε' μόνον λόγοις, κ' ρεάμμα-
 σιν, ἀλλὰ κ' ἀγωγῇ οἰκῆν κ' καταβεβλημῆν, κατήγοροι,
 κ' κατήγοροι ἀνεπρότατοι, δὲ νὰ μὴ εἰπῶ, μάστιγες, κ' ἡ
 σκληραὶ τῆς ματαιότητος τῶ Κόσμου. κ' ἔτοι, ε' μόνον ἀρετῇ,
 κ' σοφία, ὡς πολλοὶ τῶ παλαιῶν Φιλοσόφων ὑπεραίροντο,
 ἀλλὰ πᾶσι πλέον, ὡ ματαιότης ματαιότητων, πᾶσι πλέον τε-
 τύφωτο. εἶναι, καθὼς πολυμαδέεσται τὸ ἰξδύριτε, εἶναι λέ-
 γω κ' τῆ ἀπαθεία ἰσόδοιοι. ἴσοι τῶ Διῖ, ἴσοι κ' πῶς
 λοιποῖς, πῶς παρ' αὐτοῖς λαβεία σεβομῆοις τε, κ' προσκυ-
 νημοῖς θεῶς. Τοῖοι οἱ δτελεῖς ἀποραταί με. Τοῖοι οὐ
 ἀπερῆ

ἀπερῆμοι. κ' ποῖος εἰς μόνον τὴν θεῶν ἀυτῶ τῶν δτε-
 λῆ, τὴν περιχρῶν κ' ἀτιμον, τοῖοις ἠθέλει τὸς κείνῃ, κ'
 ὄχι τὸς πλέα ταπεινὰς τῶ κόσμου; μὰ αὐτῆ ἢ ἀπάτη τῆς
 κείσεως κατ' ὄψιν, δευ' ἠμπορεῖ ὄχι ποτέ τινὰς ὑπὸ μίαν
 εἰσάριτον, ἀγκαλὰ κ' ταπεινωτῶν δαγγωγῶν εἰς ἀ-
 θρώπε, νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν εἰς αὐτὸν. αὐτῆ εἶναι μίαν
 ἀρετῆ νοερά, κ' ὅλη ἐσωτερικῆ, ὅπερ εἰς τὴν ψυχῶν κενυρμ-
 μῆν, φέρει παντελῶς κ' τὰ πλέον πᾶσι ἔργα, ὅξυδερκῆ
 ὄμματα τῶ ἀνθρώπων. κ' εἰ τῶτο ἀποραταί με, πόθεν, πό-
 θεν ἔχω ἐγὼ τὴν σήμερον νὰ συμπερινομήναι ταπεινώσιν εἰς τὸν
 Σπυριδῶνα; κ' ταπεινώσιν ἄκραν, ὑπερβολικῶν, κ' ἀσύγ-
 κειτον; πόθεν; ὑπὸ τὸ ὕψος, ὑπὸ τὴν δόξαν, ὑπὸ τὰ
 ἀσύγκριτα τῶ Σπυριδῶνος μεγαλεῖα. ὑπέροχα ταῦτα, ὑπερ-
 φηῖ, θασμασά, κ' εἰσάριτα. ε' μόνον ἀνώτερον πάντων ἑσο-
 φίας τὸν ἡμέτερον προσάτιν ποιῶσιν, ἀλλὰ κ' ἀσύγκριτον
 τὴν ταπεινώσιν αὐτῶ ἐμφανέεσται δεικνύεν.

Δευ' ὑφῆται, ὄχι, ἐδὼ εἰς τὴν γλῶ, ἄλλος ὑπὸ τὸν
 Θεόν, εἰμὴ μόνος ὁ ταπεινός (α) ,, Οἱ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑ-
 ,, φωδῆεσται. ἢ δόξα, κ' τὰ μεγαλεῖα, δευ' εἶναι ὄχι, δτελεῖς. κ'
 ἄλλος αὐτὰ εἶναι διωρισμῶν δὲ μόνον τὸν ταπεινόν. αὐτὸν
 μόνον ὁ Θεὸς ἀυφῶ, αὐτὸν μόνον δόξάζει, αὐτὸν μόνον
 ἐδὼ εἰς τὴν γλῶ μεγαλῶει. πόσον εἶναι ἢ ἀλήθεια, ὅπερ
 ἀρίσως κ' αὐτὸν τὸν ἴδιον μονοθητῶν Υἱόν, τὸν Κόσμον ἢ-
 μιῶν Γησῆν Χεισόν ὑπερύψωσε, κ' ἐχαρίεσται αὐτῶ ὄνομα,
 τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα: ἀρίσως κ' ἐν τῶ ὀνόματι αὐτῶ πᾶν
 γόνυ κάμπτει ἐπικρατίων, κ' ὀπυγείων, κ' καταχθονίων. Πρὸς
 ὄχι δὲ ἄλλο, λέγει ὁ Παῦλος, εἰμὴ δτελεῖς (α) ,, ὄχι δτελεῖς
 ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσιν ἑαυτὸν, θρόμβος ὑπήκοος μέχρι Φιλιπ-
 θανάτου, θανάτου δὲ σαυρῶ, ὅπερ ἦτον ἢ μεγαλιτέρα ἀίχμη, κερ. β'
 κ' ὁ πλέα ἐπονείδισος θανάτου.

Τώρα, ἀν ἢ δόξα, τὸ ὕψος, κ' τὰ μεγαλεῖα, ἐδὼ εἰς
 τὴν γλῶ, δευ' εἶναι βραβεῖα δὲ ἄλλος, εἰμὴ δτελεῖς μόνον τὸν
 ταπεινόν, ποῖος ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ ἀμφιβάλλῃ, ὅτι ὁ Σπυ-
 ριδῶν εἰς τὴν ταπεινώσιν, τὸς ἀγίους ὅλους, ὅλους τὸς τῶ Θεῶ
 θεράποντας ὑπερέβη; ἀν ὁ Θεός, ὁ ὕψων ταπεινός, δτελεῖς
 ὄχι,

ὦν, καὶ ἀποσωπὸληπτος, αὐτὸν ὕψωσεν ὑπὲρ τὰς ἄλλας, καὶ
 φελατότερον ἀπ' ὅλης ἐδόξασεν εἰς τὸν κόσμον, δευ' ἡμ-
 πορεῖ ὄχι ποτὲ τινὰς νὰ γνωρίσῃ, καὶ νὰ καταλάβῃ, εἰς
 ἄλλον ἔσπον μίαν ἀρετῶν κερυμυθίῳ, μίτε εἰς ἄλλον ἔσ-
 πον νὰ συμπεραίνῃ τὸ μέγεθος αὐτῆς, εἰμὴ ἐν τῷ βρα-
 βείῳ, ὅπῃ εἰς ἀμοιβῶν ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐρανίος, ὁ
 βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἔταξε, παρέχει, καὶ δίδει ἐν τῷ
 φανερῷ. Ὅχι ὄχι, ἐκ ἐξ ἄλλας, λέγω, ἢ κερυμυθίῳ ἀρετῇ,
 εἰμὴ ἐν τῷ βραβείῳ. ἀνάλογον τῷτο, ἕκατὶ ἐν Θεῷ, θεῖον, καὶ
 ἀποσωπὸληπτον· ἀνάλογον τῷτο, λέγω, δεκνύον αὐτῷ ἀνα-
 λόγως, ἐντελέσεται αὐτῷ δεκνύει. ὅθεν, αὐ' ὁ Θεὸς ὁ παν-
 τεπόπτης, ὁ δίκαιος, ὁ ἀποσωπὸληπτος Κερυμυθίῳ ὕψωσεν, ἐ-
 δόξασεν, ἐμεγάλυνεν ἐδῶ εἰς τὴν γλῶσσαν τὸν Σπυρίδωνα
 φελατότερον ἀπ' ὅλης τὰς ἀγίων, δευ' εἶναι ὄχι καμμία ἀμ-
 φιβολία, ὁ Σπυρίδων τεταπεινῶνται, φελατότερον ἀπ' ὅλης.

Πόσον τὰ ὑπὲρ φύσιν αὐτῶν θαυμασὰ, καὶ ἐξαισία τὸν
 ἐδόξασαν, καὶ πόσον τὸν ἐθαυμάσωσαν εἰς τὸν κόσμον, δευ'
 πιστῶν νὰ εἶναι τινὰς, τῶ ὁποῖα νὰ μὴ εἶναι γνωστὸν.
 αὐτὰ ἔκαμαν, βέβαια, καὶ ἐξέστη ὁ κόσμος ὅλος. αὐτὰ μέτο-
 χον τὸν ἀνέδειξαν, ἐ μόνον τῆς θείας παντοδυναμίας, ἀλλὰ
 καὶ μερικῶν ἄλλων ἀκατανόητων, θεῶν τελειοτήτων. Καί
 ποῖος ἡμπορεῖ ποτὲ νὰ φησίσῃ τὴν ὅπῃ πᾶσαν ὄρατῶν,
 καὶ ὄρατον κτίσιν, Δεσποτικῶν ἐξουσίαν; ποῖος τὴν ὑπακοῶν,
 καὶ ὑποταγῶν ταύτης εἰς αὐτὸν; ποῖος τὴν ὑπερφυσικῶν δύ-
 ναμιν, δι' ἧς τὰ σημεῖα, καὶ τέρατα, μὲ τὰ ὁποῖα πάντας
 τὰς ὄραντας κατέπληξεν; Αὐτὸς τὴν ἐν τάφῳ νεκρῶν προσφω-
 νεῖ, καὶ ἡ νεκρὰ τῶ ἀποκρίνεται, καὶ μαθὼν ἐξ αὐτῆς τὸ πο-
 θύμῳν, κελθεῖ, ὡσαύτῃ νὰ ἦτον Κύριος ζωῆς καὶ θανάτου,
 ἵνα πάλιν ἐξακολεθῆσῃ τῶ θανάτῳ τὸν ὕπνον, καὶ αὐτὴ πάλι
 κερυμυθίῳ. Αὐτὸς εἰς ὁδοιπορίῳν, αὐ' φθάσῃ εἰς ποτα-
 μόν, δευ' προσμῆκει περάτας, ἀλλὰ μὲ εὐα, καὶ μόνον λό-
 γον κρατεῖ τὴν ὄρμῶν αὐτῶν, ἀναχαιτίζει τὸ ρεῦμα, καὶ ὡς
 ὁ πάλαι Μωϋσῆς τὴν ἐρυθρῶν, διαιρώντάς τον, πεζὸς ὁδί-
 τῆς, ἀβρόχως τὴν ἀπερνᾷ, καὶ ἐξακολεθεῖ τὴν ὁδόν τε. Αὐ-
 τὸς, ἐκ νὰ ταπεινώσῃ ὑψηλόφρονα, ἀνήκουον, ἐπαυρόμῳν

ψάλτ

ψάλτῳ, μὲ εὐα σιώπα, τὸν ὑπερεῖ πυντελῶς τῆς ὑπερηφά-
 νε, καὶ ἐπαυρόμῳς φωνῆς τε. ὅστις ἀφανος προσπιστῶν εἰς τὰς
 πόδας αὐτῶν ἐκ νὰ τὴν ἀναλάβῃ ὁμοῦ μὲ τὴν συγχώρησιν,
 τῶ τὴν ὑπερέφει ναι, ἀλλὰ πρὸς ἀφέλειαν, βραχίον, σε-
 μνῶν, καὶ ταπεινωτῶν. Αὐτὸς ὑἱὸν τελευτήμερον ἀπ' Οὐρα-
 νῶ ὅπῃ τὴν διφῶσαν Γλῶσσαν καταγάγει, καὶ πάλιν ὡσαύτῃ νὰ
 ἦτον ἡσὺ σοικεῖων Δεσπότης, καὶ Κύριος, τὸ πλῆθος, καὶ τὴν
 ἀφθονίαν αὐτῶν φηλατότερος καλύπει. Αὐτὸς τὰ μακρὰ, καὶ
 ἄτοπτα, ὡς παρόντα, ὄρα, καὶ τὰ ἀναγγέλλει. Αὐτὸς τὰ μέλ-
 λοντα προβλέπει, καὶ ἀσφαλῶς αὐτὰ προφητεύει. Αὐτὸς τὰς
 θεολογισμῶς, καὶ τὰ κρύφια ἡσὺ καρδιῶν γνωσκει. Αὐτὸς τὰ
 κρυφῶν γνωμόμῳν ἐκ ἀγνοεῖ, ἀλλ' ἐμφανῆσεται τὰ βλέπει.
 Αὐτὸς τὸν ὄφιν εἰς χροστὸν μεταβάλλει, καὶ πάλιν τῷτο, εἰς ὄ-
 φιν. Αὐτὸς τυφλὸς ὄμματι, λεπρὸς καθάρει, χολῆς ἀπορ-
 ροῖ. Αὐτὸς, τί φελατότερον; αὐτὸς, καὶ νεκρὸς ζωοποιεῖ,
 ἐγείρει, καὶ αἰετᾷ. Εἶναι μεγαλεῖα πλουτέρερα, μεγαλεῖα
 ἐδοξότερα τῶν; ὄχι βέβαια. καὶ μ' ὅλον τῷτο, αὐτὰ, καὶ
 ἄλλα, ὅπῃ ἐκ συμτομίαν ἀφίνω, αὐτὰ, λέγω, καί τι θαυ-
 μάστα, καὶ ἐξαισία, δευ' εἶναι, ὄχι, ὅλη ἡ δόξα τῶ Γεράρ-
 χῳ. αὐτὰ δευ' τὸν ἐξαιρῶσι, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἡθέλησεν ὑπερ-
 τιμον, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμῳν εἰς τὸν κόσμον. καὶ
 ἀληθῶς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, αὐτὸν ἐξαιρῶσεν, αὐτὸν ὑπὲρ
 τὰς ἄλλας ἐδόξασε τῶ ἀγίων.

Εγείρονται καὶ τῶ ἀσεβεστάτε Αἰρεῖς, ὅστις ἀσεβῶς, καὶ
 φηλατότερος τὸ ὁμοῖον τῶ Τίτῳ καὶ Λόγῳ ἡρνεῖτο: ἐγείρονται,
 λέγω, κατ' αὐτῶν τελαπόσιοι δῖνα καὶ ὁπῶν θεοφόροι Πατέρες,
 ὅλοι ἅγιοι, καὶ οἱ πλέον ἐξαιρῶσι τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
 δευ' ἀμελεῖσιν αὐτοῖ, δευ' φηλαβλέψωσι κἀκεῖνα ἀπὸ τῶ πνευ-
 ματικὰ ἐκεῖνα ὄπλα, ὅπῃ ἐνωτῶν τῶ φθε ὁ Γιστὸς μας
 ἐγγείρισε. νησῶσιν ὡς Ἄγγελοι, προσδέχονται ὅλοι κοινῶς,
 καὶ μὲ θερμότητα δάμρῳ φηλακαλῶσιν ἐναντίον τῶ ἀτι-
 θεῶ τὴν ἐξ ὕψους δρασινωτῶν βοῦθεων. μὲ πίσιν ἐπει-
 τα, μὲ θάρρος, καὶ μὲ καρδία, ἐμβάινον εἰς τὸν ἀγῶνα.
 ἀρχίζον τὰς δημηγορίας, τὰς φηλαλέξεις, καὶ μὲ ἐπιχειρήματα
 πόσον ἰχυρὰ, καὶ ἀνατίρρητα, ὅσον εἶναι ἐκείνα, ὅπῃ πηγά-
 ζει,

ζει εις τλω εσπεσειν η θεία, η ακαταμάχητος αψιδεσά-
 τη Γραφή. μα, παρ᾿αμα αδ᾿αδοξον· βλέπω και υψεία,
 προσδ᾿αχῆ, πῆσις, δημηγορία, δ᾿αλέξεις, εἰρηχηρήματα, θεία
 Γραφή, ὅλα ανσεργητα, τίποτες εναντίον τῷ αντιπαλε ἰ-
 χύον, ὅστις δυνατός εν λόγω, εις ὅλα αἰθίσαται, νικᾷ ὅλα
 και θειαμβόυει. προσδ᾿αχονται πάλιν, προσπίπτεισι πάλιν
 μετ᾿ δακρύων, αἰθακαλέσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον να σωεργή-
 ση και αὐτὸ, να γυνῆ και αὐτὸ σύμμαχον εις τὸν μεγαλον
 ἀγῶνα. Νέων ἔρδιαν, νέων σκέψιν, νέων θεωρίαν πάλιν
 εις τὰς Γραφὰς, ὀλονυκῆντες ἀρηυπνοι, ποιῶσι. Νέων φῶς,
 νέων λόγος, νέα εἰρηχηρήματα, αναιρετικά τῷ ψόδου, η̄ τῆς
 αἰρέσειως συνάγην. ἔπω πάλιν καθωπλισμῶι, τὰς ἐχθρὰς
 ἀπωπῶσιν, ἀμφισβητῆν, προσδ᾿αλέγονται πάλιν, πάλιν δη-
 μηγορεσι, μετ᾿ εἰδὸν κατορθῶνεν, εἰδὸν συσεύσειν, εἰδὸν ἠπι-
 τυχεύον. ὁ ἐχθρὸς πᾶντοτε ὑπέριτος, νικητῆς δεικνυται, και
 ἔσπαιεχος. Νικητῆ τῷ ἄδε Γῆσ᾿ Βασιλεῦ, πῆ εἶσαι; πῶς
 ἔπω ταχέως ἐγκατέλιπες τλω ἡγαπημῶνσε Ἐκκλησιῶν; πῆ

Ματθ. εἶναι τὸ (α) „ πύλαι ἄδε ε̄ κατιχύσσειν αὐτῆς; πῆ τὸ (β)
 κεφ. 15. εἰμὶ μετ᾿ ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
 Ματθ. αἰῶνος; πῆ τὸ (γ) ὅπε δῶ, ἡ ἔεις συνημῶν εἰσιν εις
 κεφ. 11. τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ εν μέσῳ αὐτῶν; πῶς ἔπω ταχέως,
 Ματθ. λέγω, ἐγκατέλιπες τλω ἡγαπημῶνσε Ἐκκλησιῶν; η̄ πό-
 κεφ. 11. θου, πόθεν ἔχει αὐτὴ να ἐλπίση τλω βοήθειαν; πόθεν
 τλω σωθειῶν; και ποῖος, ποῖος, ἡμπορεῖ ποτε να τλω ἐ-
 λθῆθερωση ὑπὸ τὸν εἰρηκείμῶν κίνδυνον, εις τὸν ὁποῖον δι-
 εἰσκειται; ποῖος; ὁ Σπυριδων. αὐτὸν ἐπορόκεινεν ὁ Θεός,
 αὐτὸν ἐδιάρισεν, αὐτὸν ἐκλέξεν, αὐτὸν θέλει νικητῶ η̄ ἔσ-
 παιεχον. και ἰδὲ ὅπε μετ᾿ εἰρήρος, μετ᾿ πῆσιν ἀδίσαντον, η̄
 παρῆρησιαν, ανίσαται, λύει τλω διοκίμητον γλώσσα, η̄ με
 μίαν ἀπλεσάτῳ ἐκδεδειν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πῆσειως, τὸν
 ἐχθρὸν καταβάλλει, νικᾷ τὸν αντιπαλον, και τὸν πείθει εις
 ἔσπονον ὅπε ἀρνεῖται τλω πλᾶνῳ, ὀμολογεῖ τλω ἀλήθειαν,
 η̄ τῶ Πατέρων τὸ δόγμα, δόγμα Θεῶν, δόγμα ἁγιον, παρ᾿-
 ἡρησία εις ὅλας μεγαλοφῶνως κηρύττει. ὦ χάρις· ὦ δόξα·
 ὦ ἀτύχητον τῷ Σπυριδῶνσε μεγαλεῖον· ἐκεῖνο ὅπε δὸν
 εἰδωλή-

εἰδωλήθισαν τόσοι, και τόσοι ἁγιοι, τόσοι και τόσοι εις τλω
 ἔσω και εις τλω ἔξω σοφίαν ἔμπειροι, και εἰρησημονικῶτατοι
 κῆδρες, τὸ δυναται μόνος αὐτῶς, η̄ τὸ δυναται ἔχι μετ᾿ εἰ-
 χνον, ἀλλὰ μετ᾿ εἰσα θεία ζήλω ἔμπειαν, θερμῶν, ἀπλεσάτον
 λόγον. και ἰδὲ ὅπε ὑπαλύεται χωρὶς ἀλλῆς ἀντιλογίᾶς ἡ
 σωῶδου, οἱ ἐχθροὶ μετ᾿ αἰχμῶν αναχωρῶσιν, οἱ Πατέρες ὀ-
 λοι συμφῶνως ἄδουσι, ανῶντες, η̄ ὀλογῶντες τὸν Θεῶν, τῷ
 εἰρηηία, και οἱ λοιποὶ τῶ πῆσων μετ᾿ κρότες, η̄ ἀλλαγα-
 μὰς χαρὰς και ὀφροσυμῆς, πανηγυρίζον τὸν θειαμβον. ὦ
 χάρις· να λέγω πάλιν, ὦ δόξα· ὦ ἀτύχητον τῷ Σπυρι-
 δῶνσε μεγαλεῖον. εἰσα ποιῶτον δὸν εἰδε, βέβαια, ποτε τῆς
 εις κῆνεία· εἰσα ποιῶτον, τῆς ποτε ..... μα ὅχι σφάλλω.
 εἰσα ποιῶτον, και ἀκόμῃ ὑπέριτον, και τὸ εἰδε, η̄ τὸ εἰδαύ-
 μασεν εἰσατικῆ πέλις ἡ Ἀλεξάνδρεια. και ἰξῶυρετε εις
 ποῖον; εις τὸν Σπυριδῶνα. ὦ πόσον τὸν ἐδόξασεν· ὦ πό-
 στον ὁ Θεός τὸν ὕψασεν εις αὐτῶν· πολὺ, να, πολὺ πε-
 ρισῶτερον ἀπ᾿ ὅσον τὸν ἐδόξασεν, ἀπ᾿ ὅσον τὸν ὕψασεν,
 ἀπ᾿ ὅσον ἐκεῖ εις τλω Νικαίῶν πόλιν τὸν εἰδαυμάσασε. και
 εις τλω μίαν, και εις τλω ἀλλῳ αὐτῶ τῶ εἰρησημῶν πό-
 λεων, ὁ Σπυριδῶν δόξη, η̄ τιμῆ εἰρηηετος μεταξὺ ἁγιῶν
 εἰρηηῆ. εἰρηηετος εις τλω Νικαίαν, εἰρηηετος και εις τλω
 Ἀλεξάνδρεια. ἀλλ᾿ ἐκεῖ συγκενῶμῶς μετ᾿ μόνους τελακοσίους
 δέκα και ἔπτα θεοφῶρες Πατέρας· εις δὲ τλω Ἀλεξάνδρεια,
 μετ᾿ ὅλας, ὅλας τῆς τότε εν ἀγιόπῆτι λάμψαντας. συγκε-
 σις, ὅσον πλέα ἐκπεταμῆν, τόσοι πλέα εἰδοξος, και εἰρη-
 φανῆς εἰρη τὸν ἁγιον.

Δεῖται ἐκτενῶς, η̄ μετ᾿ ὀλον τὸν ζήλον, τὸν Θεῶν τὸν ὕ-
 ψισον· μία ὀλοκληρος σωῶδους ἁγιῶν αἰθακαλεῖ, ὅπως ἡμῆ
 ἰλεως, η̄ ὡς παρῶν ὅλα τὰ ἄλλα εἰδῶλα τῆς Ἀλεξάνδρεια,
 ἔπω κατεδαφίση, φθειρη, και συνωπολίση τῆ ἀοράτῳ αὐτῆ
 διωάμει. η̄ ἐκεῖνο, ὅπε εις τλω πανῶλεθρον συμφορῶν τῶ
 ἀλλῶν, σῶον μῆνῶντας, σερεῶν, ἀσάλλῶτον, η̄ ἀορῶμῶν,
 ἔμψε βέβαια εις αὐτὸ εἰσα αναντίρητον καυχημα τῆς ἀσε-
 βειας, εἰσα ἀήτητον ἔσπαιον και τῆς τῷ Χειρῶ Ἐκκλησιᾶς.
 Τὸ πλῆθος, και ἡ ἀρετῆ τῶ εἰρηκαλεμῶν, ὁ ἔσπονος τῆς
 Β δει-

φήσεως, καὶ πολὺ ἐλασώτερον τὸ αἰμαίνον τὸ αἰήματος,
 ὄλα, ὄλα βεβαίαν ἔταξαν, καὶ ταχυτάτω τῆς αἰτημένης χά-
 ρις τῷ ὑπόλαυσιν. μὰ τί; μὲ θάμβος ἅμα, καὶ λυπῶ
 τῷ ὀρθοδόξων, συμβαίνει τὸ ἀνάπαλιν. μία προσδύχη, ὡ-
 σαν ἔτετι, ὄλη ἀγία καὶ ἄμωμος, προσδύχη, ὅπερ ἄλλο τὸ
 λος, ἄλλο σκοποῦ δὲν ἔχει, εἰμὴ μόνον τὸ ζήλευμα τῆς πί-
 σεως, τῷ δόξαν τῶ Θεῷ. μία προσδύχη, λέγω, ὡσαν ἔτετι,
 εἶδον πρὸς τὸν Θεὸν ἰχίει. τὸ εἶδωλον, ὡς παρῶν, ἀσεισὸν
 ἔμει, δόξα, χαρὰ, καὶ τέρψις τῷ ἀσεβῶν, καὶ αἰχμῆ τῷ
 ὀρθοδόξων. πρᾶγμα, δὲν ἔμπορεῖ τινὰς νὰ τὸ ἀρνηθῆ,
 φρικτὸν, καὶ πᾶσι δόξον· ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ ὑπερεκθαμβεῖ, καὶ
 ἐκπλήττει, εἶναι ἡ ἀπροσδόκητος ἐπιτασία ἐκεῖνη, ὅπερ μὴ
 παύοντες οἱ ἅγιοι ἀδελείπτες νὰ ἰκετεύω, εἶδον ὁ Πα-
 τεράρχης. ὡφθη εἰς αὐτὸν κατ' ὄναρ Ἄγγελος Θεῷ, καὶ τὸ
 λέγει· εἰ εἰ δυσωπήσει Σπυρίδων ὁ Τειμουθέντος, τὸ εἶδα-
 λον εἰ σωτηριβήσεται. πῶς; εἰ εἰ δυσωπήσει Σπυρίδων ὁ
 Τειμουθέντος, τὸ εἶδωλον εἰ σωτηριβήσεται; καὶ δὲν εἶναι ὁ
 Θεὸς ὅπερ εἶπε (α) ,, πᾶς ὁ αὐτῷ λαμβάνει, καὶ ὁ ζῆτῶ
 ἀρήσει, καὶ τῷ κρῶντι ἀνοιγῆσεται; καὶ πᾶς πᾶσι βλέπει
 πᾶρα τὸν θεῖον τὸ ἀφραλέστατον λόγον, καὶ εἰς μόνον τὸν Σπυ-
 ρίδωνα πιαύτω χάριν συτίλλει; δὲν εἶναι ἄλλο. εἰ εἰ δυ-
 σωπήσει Σπυρίδων ὁ Τειμουθέντος, τὸ εἶδωλον εἰ σωτηριβή-
 σεται. αὐτὸ τὸ εἶπε, καὶ αὐτὸ ἐσωθέβη. προσκαλεῖται δὲ θύς
 ὁ Σπυρίδων· φθαίνει μετ' ὀλίγον εἰς τῷ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ
 μθλις πατεῖ τὴς πόδας τε εἰς τῷ γλῶ, πίπτει δὲ θύς τὸ εἶ-
 δωλον, καὶ σωτρίβεται παντελῶς. ὡ θαῦμα θαυμάτων· ὡ
 μέγεθος· ὡ ὕψος ὑπερέδοξον· ἐξέστη ὅππ τῶτο ὄλη ἡ Ἀλε-
 ξάνδρεια, προσπίπτει εἰς τὴς πόδας αὐτῶ, καὶ αὐτὸν ὡς ὑπέρ-
 πατον τῷ ἁγίων ἐκπληττομένη δόξάζει. καὶ ποῖος νὰ μὴ ἐκ-
 πλαγῆ εἰς τὸ φρικτὸν καὶ πᾶσι δόξον τῶτο; Τῶτο βέβαια ὑ-
 περβαίνει κάθε γέν, καὶ διαόσιαν· τῶτο δὲν εἶναι, ὅχι, μεγα-
 λείον, τῶτο δὲν εἶναι δόξα· τῶτο εἶναι μεγαλείων ἐπέκεινα,
 εἶναι δόξης ὑπερβολή. καὶ πόθεν, πόθεν, εἰς τὸν Σπυρί-
 δωνα τὸ ἐξάριτον τῶτο; καὶ δὲν ἦσαν καὶ ἄλλοι εἰς τὸν αἰῶ-
 να τὸν μακαριώτατον ἐκεῖνον, ὅπερ νὰ εἴχασε καὶ αὐτοὶ σιμα
 εἰς

Ματθ.
 κεφ. ζ'.

εἰς τὸν Θεὸν παρρησίαν; δὲν ἦσαν οἱ Νικόλαοι, οἱ Εὐστά-
 θιοι, οἱ Ἀλέξανδροι, οἱ Ἀθανάσιοι, οἱ Σίλβεςροι, καὶ
 τόσοι, καὶ τόσοι ἄλλοι, σύλοι ὄλοι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πί-
 σεως ὑπέρμαχοι, τύποι τῆς ἀγιότητος, ὑποχρημοὶ καὶ φωστῆρες;
 δὲν ἦσαν τόσοι, καὶ τόσοι μοναχοὶ, τόσοι, καὶ τόσοι ἀσκηταί,
 τόσοι, καὶ τόσοι ἀναχωρηταί εἰς τῷ ἔρημον; εἰς Παῦλος Θε-
 βαῖος; εἰς Ἀντώνιος; καὶ τόσοι, καὶ τόσοι ἄλλοι, τῷ ὁποίῳ
 τὰς ἀρετῆς, καὶ τῷ ἰσάγγελον πολιτεῖαν, καὶ ἐράνιαν, καὶ ἐπί-
 γεια, καὶ αὐτὰ τὰ καταχρόνια ἐκστατικά ἐθαύμασαν; δὲν ἦ-
 σαν τόσοι, καὶ τόσοι ὁμολογηταί, ὅπερ ἔξ τῷ ὁμολογίῳ τῆς
 πίσεως, σρεβλάμφοι χαλεπῶς, καὶ δεινῶς πληρωθέντες, τὰ
 σίγματα τῶ Γινεῖ ἐτι ἐν τῷ σώματι αὐτῷ ἐβάσταζον; ἦσαν,
 ἀκροταίμκ· καὶ μ' ὄλον τῶτο, ὁ Σπυρίδων προκρίνεται, αὐ-
 τὸς προτιμᾶται, αὐτὸν ὁ Θεὸς προκρίνει, αὐτὸν προτιμᾶ,
 αὐτὸν ἐξαιρεῖ, αὐτὸν ὑπὲρ τὴς ἄλλης δόξάζει. καὶ ποῖος νὰ
 μὴ ἐκπλαγῆ εἰς τὸ ἐξάριτον, εἰς τὸ ὑπέριτον τῶτο; ὑ-
 πέρτατον, ὅπερ, εἰ μόνον τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς χά-
 ριτος, καθὼς ἠύσατε, τὰς θείας νόμους ὑπερέβη; καὶ πῶς
 δὲν ἠλλοιάθη εἰς αὐτό; πῶς δὲν ἐπήρθη; πῶς δὲν ὑψώθη
 ἡ καρδιά τε; τίποτες ἀκροταίμκ· καὶ τῶτο εἶναι τὸ θαυμα-
 σιώτερον. αὐτὸς εἰς τὸσον ὕψος, αὐτὸς εἰς τὸσῶν δόξαν, εἰς
 τὸσῶν ἐξάριτον, αὐτὸς λέγω, πάντοτε ὁ αὐτὸς, τὸ αὐτὸ τα-
 πενώτατον φρόνημα διατηρεῖ, καὶ φυλάττει. καὶ ἐπειδὴ τὸ ὕ-
 ψος, ἡ δόξα, καὶ τὰ μεγαλεία, ἀ ἠύσατε, ὑποφίαν ἐδε-
 μίαν πλέα ἐνωτίον τῶ Γεράρχη δὲν συγχωρεῖσι, καὶ ἀνώ-
 τερον αὐτὸν, καὶ παῦ ἔργον αὐτῶ, ὡς ἐφορεῖται, ἐποδεικνύε-
 σιν: ἀκούσατε ταπεινώσεως ἀξιοθαύμασον ἔργον νὰ ἐκπλα-
 γῆτε.
 Εἴπαγε δεινῶς, καὶ ὑπο τῷ δεινῷ, ἀνάτον, αἰχρᾶν ἀ-
 δούειαν τῆς λέπρας ἐβασανίζετο, καὶ ἐκινδύνε καὶ πολλα
 εἰς τῷ Ἀντιόχειαν, Κωνσταντίος, ἡὸς καὶ ἑξέδοχος Κωνσταν-
 τίνε τῶ μεγάλε. Θεραπεία δὲν δεικνύετο δι' αὐτὸν. ὅθεν
 ἀπλητισαύτως, σοχάζεται νὰ προσρέξῃ εἰς τὸν Θεὸν, τὸν
 μόνον Κύριον ζωῆς καὶ θανάτου. γίνεται κοινή δέησις. πᾶσι
 καλεῖ ἡ Ἐκκλησία ὄλη δι' αὐτὸν. εὐσπλαγχνος ὁ Θεὸς
 εἶτα.

είσακται, κὶ οἰκτίμων ὑποφασίζεῖ νὰ τὴ χάριση τῆς ποθε-
 μῆτος ὑγείας τῷ Διόλαυσιν. καὶ ἐδῶ πάλιν σημειώσατε,
 ὅτι καὶ εἰς τὸτο δὲν διορίζεῖ ἀπ' ὅλης ἄλλου, εἰμὴ τὸν
 Σπυρίδωνα· μητ' ἄλλο μέρος δὲν μεταχειρίζεται ἀπ' αὐ-
 τόν. αὐτὸν ἀπ' ὅλης εἰς εἰσάρετον τιμῷ, κὶ δόξαν αὐτῆ ἐκ
 λέγει. αὐτὸν ἀπ' ὅλης θέλει καὶ ἐδῶ μέσα εἰς τὰ Βασι-
 λεια εἰσαίρετον νὰ τὸν ἀναδείξῃ, καὶ ὑπὲρ τῆς ἄλλης ἀπαν-
 τας νὰ τὸν δόξασῃ. τὸν δεικνύει τὸ ἀδυνῆς Βασιλείως κατ'
 ὄναρ, μεταξύ τῶν τότε Ἀρχιερέων ἐνδεδυμένων κὶ αὐτὸν τῷ
 Ἀρχιερατικῷ σολῷ. τὸν βεβαιώνει, πῶς δι' αὐτῆ θέλει λά-
 βει τῷ ποθεμῆτι ὑγείαν, καθὼς καὶ ἐσωβῆ. τὴ τὸν δει-
 κνύει, λέγω, μὰ τὴ σιωπῆ τὸ ὄνομα. ἐξυπνᾷ ὅλος χιρὰ,
 κὶ ἀφορσῶν. ἔχει, ναί, εἰς τῷ μνήμι τῷ μορφῷ τυπω-
 μῆτι, μὰ ἀγνοεῖ τὸ ὄνομα, δὲν ἰξέρει τὸν ἄνδρα. τί κάνει
 εἰς τοιαύτῳ ἀπορίας; προσκαλεῖ ὅλης τῆς τότε Ἀρχιερεῖς,
 βέβαιος, πῶς θέλει ξανοίξῃ μεταξύ αὐτῶν κὶ τὸν ὀφθεύει.
 σιωάζονται ὅλοι εἰς τῷ Ἀντιόχειαν. ὑπάγει κὶ ὁ Σπυρί-
 δων. εἰσάγονται ὅλοι ἀνεμποδίστως εἰς τὸν Βασιλέα. θέλει
 νὰ εἰσαχθῇ καὶ ὁ Σπυρίδων· μὰ ταπεινὸς εἰς τὸ γῆμα,
 ἐτιδανὸς εἰς τὰ φορέματα, ἀτελής εἰς ὅλα, πενηχρὸς κὶ ἄτι-
 μος, δὲν γνωρίζεται παντελῶς ἔξ' Ἐπίσκοπος. δὲν τὸν γνω-
 εῖσαν οἱ φύλακες τῆ Βασιλικῆς παλατίης, καὶ μὲ εἷνα ἀτι-
 μον ῥάπισμα τῆ ἐμποδίζαν τῷ εἰσοδῶν. εἰς τὸ ὁποῖον, εἰς
 πόσω ὑβριν λέγω, κὶ καταφρόνησιν, ἐσυγχίδη τάχα; ἐπα-
 ράχθη τάχα; ἀδημόνησε τάχα τὸ πνεῦμά τῃ; ὄχι, ὄχι, ἀ-
 κροαταίμυς. ἀπέσατε, κὶ ἐκστατικοὶ θέλετε ὑπομῆναι.

Ὁ Σπυρίδων, αὐτὸς ὅπῃ μέγας, κὶ πολὺς ἐκεῖ εἰς τῷ
 Νίκαιαν, ὡς μέγαν, καὶ πολὺν μίαν ὀλόκληρος οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος Πατέρων ἔ μόνον, ἀλλὰ καὶ Κωνσταντῖνος αὐτὸς ὁ
 μέγας Αὐτοκράτωρ, τὸν ἐθαύμασαν. ὁ Σπυρίδων, αὐτὸς
 ὅπῃ μέγας κὶ πολὺς εἰς τῷ Ἀλεξάνδρειαν, ὡς μέγαν καὶ
 πολὺν ὅλη ἡ Ἀλεξάνδρεια, καὶ οἱ ἀρεθούτες ἐν αὐτῇ,
 τὸν ἐδόξασαν. αὐτὸς λέγω, εἰς πόσον ὄνειδος, εἰς πόσω ἀ-
 γνήτι, εἰς πόσω ἀτιμῶν, κὶ μέσα εἰς τὰ Βασιλεια, κα-
 κλημῆτος ἐκεῖ κὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὄχι μόνον
 δὲν

δὲν λυπεῖται, δὲν ἀδμονεῖ, δὲν προσρέχει, ἀλλὰ ὑπὸ
 τῆ Ἰησοῦ, σρέφει κὶ τ' ἄλλο μέρος τῆ προσώπτῃ με πρῶτον
 κὶ ταπεινότητι γῆμα, ἔξ' νὰ τὴ δοθῇ καὶ τὸ δέύτερον. ὡ
 ξούον, φεικτῶν, κὶ φθέρδοξον· κὶ ποῖος νὰ τὸ ἀκῆσι καὶ νὰ
 μῶ ἐκπλαγῆ; ἐγὼ βέβαια ὅσον πλέα τὸ σοχάζομαι, ὅ-
 σον πλέα τὸ θεωρῶ, τόσο πλέα βυθίζεταί ὁ νῆς με εἰς
 αὐτό.

Τώρα ναί, τώρα καταλαμβαῶ, ἕστὶ ὁ Θεὸς δεικνύων
 κατ' ὄναρ τῆ ἀδυνῆς Βασιλείως τὸν Σπυρίδωνα, τῆ ἐσιώπι-
 σῃ τὸ ὄνομα. ἠθέλησεν ἔτω νὰ δώσῃ αἰτίαν νὰ σωμαχθῆ-
 σιν ἐκεῖ ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐπόπτῃ τῆ μεγάλες καταρθῶ-
 ματος, ἔξ' νὰ γείεν οἰκουμενικοὶ κήρυκες αὐτῆ, ἔξ' νὰ τὸ
 κηρύξωσι παντῆ, οἷον τὸ εἶδαν, κὶ τὸ ἐθαύμασαν, καὶ μὲ
 ὅλης τῆς φεισάσεις· καὶ τῆτο, εἰς πλέα ὀδοξον κλειὸς τῆ
 Γεράρχῃ. αὐτοὶ εἶδαν ἐκεῖ τὸν Σπυρίδωνα, ὡς ἠκέσατε, ἔ-
 χῃ Γεράρχῃ, ἀλλὰ φειψῆμα, ὄνειδος, κὶ εἰσθῆμα, ὑ-
 βρισμῶν, λοιδορῆμῶν, κὶ κολαφισμῶν. καὶ εἶδαν αὐτὸν
 ἐν ταύτῳ ὑπέριμον, ὑπεροδοξον, κὶ ὑπερυψῆμῶν. εἶδαν
 ἐκεῖ ἐν ταύτῳ εἰς τῆς πόδας αὐτῆ, αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασι-
 λέα, ἐν ταπεινώσει δέμῶν, καὶ μὴ δέως αἰτίαν τῷ
 αὐτῆ πρὸς Θεὸν ἀτίληφιν κὶ προσασίαν. Δόξα ἐδῶ εἰς τῷ
 γῷ, ὑπερέχουσα πᾶσαν ἄλλῃ τιμῷ κὶ δόξαν.

Αὐτὰ ὅλα, δὲν τῆ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωσῆ εἰς μόνῃ
 τῷ Ἀντιόχειαν, ἀλλὰ εἰς πλείονα δόξαν τῆ ἀγία τῆ ἠθέ-
 λησε πασίδηλα εἰς τὸν κόσμον. τὸν ἠθέλησεν ἔτω, ὡ δό-
 ξης ὑπεροχή· τὸν ἠθέλησεν ἔτω, λέγω, τύπον κὶ ὑπο-
 γραμμὸν μιᾶς ἀρετῆς εἰσαίρετε, μιᾶς ἀρετῆς τόσο ἀγα-
 καίας.

Καὶ ὅπως τύπος κὶ ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως ὁ Σπυρί-
 δων. κὶ ποῖος, ποῖος ἄλλος ποτὲ εἰρήται τόσο εἰς αὐτῷ,
 ὡς ἔπος ὁ Γεράρχης; ὅπῃ εἰς τῷ χειρομῆμῶν ταύτῳ ἀρε-
 τῷ τῆς πάντας ὑπερέβη, διὸ κὶ πάντων ὑπερέφεται ὡδῆ
 τῆ Θεῶ εἰς τὸν Κόσμον;

Μὰ ἐδῶ, θέλει εἰπεῖτε, ὑπερέφεται ναί, ὡδῆ τῆ Θεῶ
 ὁ Σπυρίδων, ὑπερέφεται εἰς τῷ Νίκαιαν, ὑπερέφεται
 B 3 εἰς

εις τὴν Ἀλεξανδρείαν, ὑπερφύεται καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· ἀλλ' εἰς τὴν Νίκαιαν μὲν, συγκεινόμενος καθὼς ἐφορεῖται, μετ' ἑμὲς τελειότατος δεκά, καὶ ἐπὶ Θεοφώρου Πατρός, εἰς δὲ τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, μετ' ὅσων ναὶ, μὰ μὲ ὅσων μόνον τὸς τότε ἐν ζωῇ διεσκομμένος ἀγίως, καὶ ποῖος, ποῖος μὰς βεβαιώνει, ἀν' ὃ Σπυριδῶν ἔζη, καὶ δεισκέτο, εἰς τὸς πρῶτον, ἢ εἰς τὸς μετ' ἔπειτα αἰῶνας, ἠθέλη λάβη καὶ σιμὰ εἰς τὸς πρῶτον, ἢ εἰς τὸς μετ' ἔπειτα ἀγίως, τὴν ὑπερέδοξον ταύτην, καὶ πλασσογασίαν ἐξάριστον; εἰς μίαν τοιαύτην δικαίαν εἴσασι, δεῦν ἠθέλα ἀνοίξῃ σῶμα, καὶ ἠθέλα μείνῃ ἀφῶνος, καὶ σιωπῶν, ἀνίστως καὶ δεῦν ὁμίλων εἰς τὴν Κέρκυραν, καὶ μέσα εἰς τὸν Θεῖον, καὶ πάνσεπτον τῶτον Ναόν. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν αὐτὸς λύει τὴν εἴσασι, καὶ πληροφορεῖ πάντας. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν ὑπερφύμενος, καὶ ὑπὲρ πάντας τὸς ἀπ' αἰῶνος κεικομημένους ἀγίως διδοξασμένους ᾧ τὸ Θεῖον εἰς τὸν κόσμον. ἰδὲ ὁ Σπυριδῶν, ἔπειτα ἄπο τῶσων καὶ τῶσων αἰῶνας, σῶος ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ εἰς τὰ ὄμματα τῶ κόσμου. ὦ θαῦμα θαυμάτων· Καὶ πᾶ εἴσε, ὦ φιλόσοφοι, ἔμπειροι εἰς τὰ τῆς φύσεως, καὶ ἐπισήμονες νὰ τὸν ἰδῆτε, καὶ νὰ φερίξετε; νὰ τὸν ἰδῆτε, λέγω, σῶος ἔτι, καὶ ἀειδιπῆ. νὰ ἔχη ὅλα τε τὰ μέλη, καὶ μόνον τὰ πλέον αἷμα, καὶ σερὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον ὄρα, καὶ λεπτά. τὰ χεῖλη, λέγω, τὴν γλώσσαν, καὶ αὐτὰ τὰ ὄμματα. μέλη τὰ πλέον εὐφθάρτα, ἀφθάρτα. καὶ νὰ σῶζεται ἔτι εἰς ὅλα, ὦ θαῦμα καὶ αὐτὸ τὸ ἐλασικόν; πᾶ εἴσε, λέγω, τοῖστων, ἢ μάλλον εἰπεῖν πληκτέον, νὰ τὸν ἰδῆτε, καὶ νὰ φερίξετε; καὶ πᾶ εἶναι τὸ ἕκαστον, εἴς ἂν σωτίθεται, εἰς αὐτὰ καὶ ἐξελύεται; πῶς ὁ Σπυριδῶν ἀνώτερος ἄπο τῶσων ὄρων τῶσων φύσεως; καὶ πόθεν εἰς τὸν Σπυριδῶνα τὸ ἐξάριστον τῶτον; ..... μὰ τί θαυμάζομαι τὸσον εἰς τῶτον, ἀκροαταίμυ; τὸ πλεῖον θαυμαστὸν εἶναι, πῶς ἐφυγε τὴν ἀπαραίτητον φοβερὰν ἐκείνην, καὶ φεικτὴν ἄποφασιν τῶ Θεῖον; πᾶ εἶναι π γῆ εἰ, καὶ εἰς γῆν ἀπελδοση; καὶ δεῦν ἦτον, καὶ αὐτὸς εἴσε, ἄπο τῶσων ἄπογόνων τῶσων πρῶτοπλάσε, πεπικωκῆτος Ἀδάμ; καὶ πῶς δεῦν βλέπω καὶ αὐτὸν μίτοχον

τῆς προγονικῆς κληρῆς; πῶς αὐτὸς μόνος ἀδίδωτος; πῶς πῶς αὐτὸς μόνος; μὰ πόρα καταλαμβάνω. αὐτὴ δεῦν ἐδῶθη, ὄχι, δι' ἄλλο, ᾧ δὲ τὴν ἔπαρσιν καὶ ὑπερηφάνειαν τῶσων προπάτορος. ὅς τις, καὶ μόνον Θεὸς ἐπιθυμήσας, ἐγένονεν, ἀλλ' εἰς ποιητὴν καὶ τιμαζίαν αὐτῶ, τὸσον αὐτὸς, ὅσον καὶ οἱ εἴς αὐτῶ πάντες, θανάτω, καὶ φθορᾷ ἐκαταδιμάθησαν. Τὰρα ὁ Σπυριδῶν φθάνωντας ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ, τὸ τῶσων προπάτορος ἐπιτηρόμενον, καὶ ἀντίθετον φρόνημα, ἐφυγε καὶ τὴν φθορὰν, καὶ σῶος ἔτι, ὡς εἰδὲς ἄλλος ποτὲ, τῶσων πᾶσιν, εἰς ἀσύγκειτον τιμῶν, καὶ δόξαν αὐτῶ παρίσταται. μὰ ἔδω θέλει εἰπεῖτε, πῶς δεῦν ἐφυγε καὶ τὸν θάνατον; δεῦν τὸν ἐφυγῆν, ὄχι, ἀκροαταίμυ, καὶ τῶτον μάλισα, εἰς πλείονα δόξαν αὐτῶ, εἴς νὰ τὸν βλέπη, καὶ νὰ τὸν θαυμάζῃ ὁ κόσμος νεκρὸν, καὶ ζῶντα ἐπὶ τὸ αὐτό. ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ βλέπη καὶ νὰ θαυμάζῃ ὁ κόσμος εἰς αὐτὸν, εἴς ἂν ἀξιοθαύμαστον, ὑπερφυτικὸν σωτήριον ζωῆς καὶ θανάτου. ἀνέλαβε ναὶ, τὴν ἀγίαν αὐτῶ ψυχὴν, καὶ ναὶ, εἰς τῶσων ἐπερανίως σιλῶος, ἀφρανομήν, ἀγάλλεται μετ' ὅσων ἀγίως Ἀγγέλων ἐκείνων, ἐπὶ ποτὲ μὲν ᾧ δὲσασίας, ποτὲ δὲ συλλειτουργήσας εἰς τῶσων ἀγίως τε διχῶος, ἔχε. τὴν ἀνέλαβε, ναὶ, μὰ τῶσων ἀφῶσε, πρᾶγμα ᾧ δὲ δόξον; τῶσων ἀφῶσε, λέγω, καὶ μόνον τὸ ἀγιώτατον αὐτῶ σιλῶος τῶσων, καὶ τῶσων αἰῶνας, ὡς εἰδὲν ἄλλο ποτὲ, σῶος, καὶ ἀνελλείπης, ἀλλὰ τῶσων ἀφῶσε ᾧ δὲσασίας, καὶ τὴν ζωτικὴν ἐνεργείαν. Ὅθεν ἀγαθὰ, καὶ τεθνηκότα τὸν βλέπει, καὶ τὸν θαυμάζει ὁ κόσμος ἐνεργῶντα καὶ κριτῶντα, ὡς πρῶτον ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶ. ἀδυνεῖς ἰαφῶει, λοιμὸν διακεί, ἐχθρὸς ὀρατὸς, καὶ ἀοράτης φυγαδῶει, τυφλὸς ὄμματι, χαλῶος.... μὰ, τί ἐκτείνωμαι τὸσον εἰς τῶτον, ὡσαῦτὰ μὲν ἦμην, καὶ νὰ μὲν ὁμίλων εἰς τὴν Κέρκυραν; ἐσὺ, ναὶ, ναὶ, ἐσὺ Κέρκυρα ἢ ὀτυχισημένη παρῆς μὲ τὸ ἰξῶρεις καλλώπιατα, καὶ ἠμπορεῖς ᾧ δὲσασίας καθε ἄλλον νὰ τὸ μαρτυρήσῃ; καὶ νὰ βεβαιώσῃς κατ' εἴσα. ἐσὺ ὅπῃ πολλὰς ὡς ζῶντα ἐν τῶσων χρείαις καὶ ἀνάγκαις σε, τὸν εἶδες ῥύσῃ καὶ βοηθῶν. τὸν εἶδες εἰς καιρὸν ἀσιτίας, καὶ παρ' ἐλπίδα φρερῶος, πᾶς ἄπο εἶδες εἰς καιρὸν ἀσιτίας, καὶ παρ' ἐλπίδα φρερῶος, πᾶς ἄπο θῆκασε, ἀφθόνως σῶος ἐνέπλησε. τὸν εἶδες ἐν λαμῶ, καὶ

καὶ δύο φοραῖς τὰ θανατικὰ, μεμολυσμένη μόλωτος, ῥύ-
 στω αὐτὸν, καὶ σωτήρα δρασικώτατον ἐγνώκας. Ἐν σοὶ
 νόσος, καὶ πληγὰς ἀνάτας πολλῶν, οἰκτίρμων, ἰάσατο. Ἐν
 σοὶ δαιμονῶντας, καὶ ὑπὸ πνεύματων ἀκαθάρτων ἐνοχλημέ-
 νους, ᾠδωδόξως ἐθεράπευσεν. Ἐν σοὶ χαλῆς, ξηρῆς, ἀνα-
 πύρως, καὶ ἀκινήτης, αὐτοκινήτης θαυμασίως πεποίηκεν.
 Ἐν σοὶ τυφλῆς, καὶ παντελῶς τὸ φῶς τῆς ὀμμάτων ἐσφι-
 μῶς ᾠδωδόξως ἐφώτισεν. Ἐν σοὶ ὑφορήσας ἀκρόστιος πύρ-
 γη πισόντας, πληγῶν, καὶ θανάτου ἐρρύσατο.

Καὶ ποῖος, ποῖος, σέ, καὶ τὸς σὲ, τῆς ἡδῆ, ἔλα τε γῆς,
 καὶ θαλάσσης πολυορκόντων, καὶ κατεπολεμῶντων, θράσους
 ῥέοντων Ἀγαρλων ἐλύθασεν, εἰμὴ ὁ Σπυρίδων; ποῖος,
 τὴν ἀχαλίνωτον δειμονοπάτην ὀρμὴν αὐτῆς ἐχαλίνωσεν, εἰμὴ
 ὁ Σπυρίδων; ποῖος, τὴν θηριώδη, καὶ λυσώδη μανίαν αὐ-
 τῆς ἐθειάμβλωσεν, εἰμὴ ὁ Σπυρίδων; ποῖος τέλος πᾶσι
 τὸ θράσος, καὶ τὴν προπέτειαν αὐτῆς ἐκατήχωνεν, εἰμὴ ὁ
 Σπυρίδων;

Ζῶν ἔτι, ἀγκαλὰ καὶ τεθνηκῶς, ἰχυρὸς καὶ ἀήττητος, ἄφρω
 αὐτὸς ἐφυγάδωσεν, ἄφρω αὐτὸς εἰς ὀξυπάτην φυγὴν ἐξά-
 πλω ἀπέδιώξε, καὶ τὸς ἀπέδιώξεν, ὡς αὐτοὶ ἀμολόγησαν, ὀ-
 ρατῶς αὐτοῖς, μετὰ πλήθους στρατίας Ἀγγέλων, Οὐρανίου,
 δραμῶντων, χρώμους θανατοφόρον ῥομφαίαν. οἵτινες φόβον, καὶ
 φόβον ἀθεμῶν, ἀπελαθόντες τὰ ἐπ' αὐτοῖς πάντα, σκη-
 νὰς, ἄρτας, φορὰς, ὄπλα, καὶ πᾶν πολεμικὸν μηχανῆμα ἐγ-
 κατέλιπον,

Ζῆ ἔτι, ναὶ, ναὶ, ζῆ ἔτι, ἀγκαλὰ πᾶν ᾠδωδό-
 ξον. ἀγκαλὰ καὶ τεθνηκῶς ὁ Σπυρίδων. Ζῆ εἰς τὰ ὄμμα-
 τα τὸ κόσμη, καὶ ἐνεργεῖ. Ζῆ εἰς τὰς ἀεργεσίας, καὶ χά-
 ρεις, ὅπῃ νέμει ἀδαλείπτως. Ζῆ εἰς τὰ σωεχῆ αὐτῆ σι-
 μεία καὶ τέρατα. καὶ Ζῆ τέλος πᾶσι, ὡς εἰς ἄλλος ποτὲ,
 καθάπερ, καὶ πᾶσι ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆ, ὑπέρτιμος, ὑπερέδο-
 ξος, καὶ ὑπερυψώμενος εἰς τὸν κόσμον.

Ἐπέρτιμον αὐτὸν ὁ Θεὸς, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμενον
 ἐν παντὶ καιρῷ τὸν ἀνείδειξεν, ὑπέρτιμον εἰς τὴν ζωὴν, ὑ-
 πέρτιμον καὶ μετὰ θάνατον. ὑπέρτιμον αὐτὸν, ὑπερέδοξον, καὶ
 ὑπε-

ὑπερυψώμενον εἰς τὴν ζωὴν, καὶ τὸν εἶδον, καὶ τὸν ἐθαύμα-
 σαν Βασιλεῖς, Ἀρχόντες, καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη, συνηγμένη
 αὐτῇ, ὡς ἠκούσατε, ποτὲ μετὰ εἰς τὴν Νίκαιαν, ποτὲ δὲ εἰς
 τὴν Ἀλεξανδρείαν, καὶ ποτὲ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. ἔπισημα,
 ὀφθαλμῶν θείων τῆς ὑπερίστες ἐξαιρέτης δόξης αὐτῆ. ὑπέρτιμον
 αὐτὸν, ὑπερέδοξον, καὶ ὑπερυψώμενον τὸν βλέπει, καὶ πᾶν
 μετὰ θάνατον, καὶ τὸν θαυμάζει ὁ κόσμος, μετὰ τὴν μόνον
 τὴν ἁφροσύνην. ὅπῃ τότε ὑπὲρ μόνους τὰς τότε ἀγίας διδόξα-
 ζαι, νῦν δὲ ὑπὲρ πάντας τὰς ἀπ' αἰῶνος ἡ Ἐκκλησία τῆ
 Θεοῦ προσκυνεῖ, καὶ δοξάζει. Καὶ τίς ἡ ἀμφιβολία; ἰδὲ
 λέγω, πάλιν, ὁ Σπυρίδων, ἔπειτα ὑπὸ τούτους, καὶ τούτους
 αἰῶνας, εἰς τὰ ὄμματα τὸν κόσμη. μετὰ τί τὸ ᾠδωδόξον;
 εἰδὲ θέλει εἰπεῖ τινὰς, καὶ δὲν ἔμεναν εἰς τὰ ὄμματα τὸ
 κόσμη, καὶ ἄλλα σώματα ἀγίων; ἔμεναν ναὶ, ἔμεναν δὲν
 τὸ ἀρνεῖμαι ἀκροαταίμην, ἔμεναν ναὶ, καὶ ὁ κόσμος ὅλος τῆ
 πῆσαν τὰ προσκυνεῖ, καὶ δοξάζει. μετὰ ποῖον ἄλλο ἔμενον,
 ὡς τὸ σῶν καὶ ἀνελλείπεις; ποῖον ἄλλο, ὡς τὸ π, ἔχει ἀ-
 κόμι φερωνόμους τὰς βάσεις αὐτῆ, καὶ τὰ σφυρά; ποῖον
 ἄλλο, ὡς τὸ π, ἐπ' αὐτῆ ἀνορθωθῆναι, καὶ ἴσεται, καὶ το-
 σάκις φέρεται, κατ' ἔτος, ἐν λιταῖς; εἰδὲν βέβαια. ὅχι, ὅ-
 χι, τοιαύτη, καὶ τοσαύτη χάρις ἐδέδοται, εἰμὴ μόνον τῶ
 Γεράρχῃ. καὶ δικαίως ἀκροαταίμην.

Αὐτὸς ἐν ζωῇ, ἐφυγε κατ' ἐξαιρέτην ἔσπον. τὴν δόξαν
 τὸν κόσμη καὶ τῆς ἀνθρώπων. καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψῶν ταπεινῶς,
 δίκαιος ἄν, ἠθέλησε μετὰ θάνατον, ἐν μίσῳ τὸν κόσμη, καὶ
 τῆς ἀνθρώπων, κατ' ἐξαιρέτην ἔσπον ναὶ τὸν δοξάζει. αὐ-
 τὸς ἐν ἀξία, ἐφυγεν, ὡς εἰς ἄλλος ποτὲ, πᾶσαν ἐπίδει-
 ξιν, τὸ σοβαρὸν, λέγω, τὸ ἡγεμονικὸν, τὸ ἐπὶ ἡμῶν τὸ
 σώματος, τὴν δουροφροσίαν, καὶ ὅσα εἰς δόξαν, καὶ μεγαλο-
 σόπειαν, οἱ ἐν ἀξία πράττει, καὶ ἐνεργεῖ. καὶ ὁ Θεὸς
 ἀπέπειν, οἱ ἐν ἀξία πράττει, καὶ ἐνεργεῖ. καὶ ὁ Θεὸς
 τὸν ἠθέλησε, καὶ εἰς ὅσα ἐν ζωῇ μισῶντάς τε, ταπεινώσει ἀ-
 πᾶ τα ἐφυγε, καὶ εἰς ὅσα εἰς ἄλλος ποτὲ, μετὰ θάνατον,
 ὡδὲ ὅπῃ τῆς γῆς ἠξίωται. Αὐτὸς Δεσπότης, καὶ Ἀρχιερέτης
 τοιαύτος ἐδαμῶς ἐφάνητο εἰς τὰ ὄμματα τὸν κόσμη, ἀλλ' ἐπο-
 ρῆται πάντα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, ὡς εἰς τῆς ἀτι-
 δανῶν,

δανῶν, κεκυφῶς, ἄτιμος, καὶ καταβεβλημένος. καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἠθέλησε μὴ θανάτου, ὄχι μόνον εἰς τὰ ὄμματα τῆ κοσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πᾶσι ἐτι σεραμῆρας αὐτῆ βάσεις, καὶ σφύρα ἐπαυρόμῃον, ὡς τε ἐπαυρόμῃος, καὶ νὰ ἴσεται, καὶ ὡς εἰς θείαμβον, εἰς ἀσύγκειτον τιμῆν, καὶ δόξαν αὐτῆ, ἐνδόξως, φαινωῶς, καὶ μεγαλοπρεπῶς, εἰς πᾶσι ὁδοῖς καὶ πλατείαις νὰ φερέται, καθὼς ποταμὸς κατ' ἔτος τὸ βλέπετε, ὑπὸ τῶν ἱερῶν, ὡς εἰς θείαμβον, ναί. καὶ ὦ μὲ πρόσθε δόξω. μὲ πρόσθε μεγαλοπρεπῆων.

Τί ἄξιον θείαμα· πόση σωδρομή· πόσον πλῆθος λαῶν· ὃ εἰς ὑπὸ τῆ ἄλλης ἀθέμιτος, νὰ σενοχωρῆται, καὶ νὰ σωθῆται· τὸ κράτος ὅλον, καὶ αὐτὸ, ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ, εὖσπλον, καὶ ἐν ἀδρατῆσι· Κωδόνων τερποκρατῆτων ἀλλαγαμοί, σαλπύγγων, καὶ τυμπάνων· ὀργάνων ποικιλοφθόγων ἐλήχωντε καὶ τερπῶν· τερπῆαι, ἀφραίνεσ' ἀρμονίαι· Κρότοι, κτύποι, καὶ βρονταὶ πυρεβόλων, δῆτε γῆς, καὶ θαλάσσης· πόλις, σῆλος, ἄσω, ποράσεια, ν' ἀπτεσιν ὅλα, καὶ νὰ βροντῆν· λαμπαδελύτων, ὧν ἐκ ἔσιν ἀειθμός, πορηγμῶν, καὶ ἐπομῶν· Ἱερεῖς, λαμπαρῆ τῇ σολῆ, ἐν ὑμνοῖς, ὠδαῖς, καὶ ἄσμασι, δόξολογῆντες, νὰ ποροπρίωνται· καὶ εἰ μόνον οἱ ἄτιμοι, καὶ ἀγνοεῖς, εἰ μόνον οἱ πλέα ἐγκριτοί, καὶ ἐν ἀξίαις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Κρατῆντες, ἐν δόξῃ ἀδρατῆμοί, καὶ αὐτοὶ λέγω, αἰδοί, καὶ ἀλαβεῖα, λαμπαδελύτων καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολεθῶσι, καὶ νὰ ποιῶν ἔπω, πλέα ἐνδόξων, ἐπρωῆ, καὶ πλουγεσάτῃ τῷ δοροροσίαν, καὶ τῷ ἀδρατῆξιν. ὦ ὕψος· ὦ δόξα· ὦ ἀσύγκειτα, ἐν παντὶ καιρῷ, τῷ Σπυρείδανος μεγαλεῖα. καὶ ποῖος, ποῖος νὰ μὴν κέρην ἀσύγκειτον τῷ ταπένωσιν αὐτῆ; τοιαύτῃ ναί, ναί, τοιαύτῃ αὐτῇ τῷ ἐμφαίνων. τοιαύτῃ αὐτῇ, πλουγῶς τε, καὶ ἀσφαλῶς τῷ δεικνύων. (α) τῷ ἀφανῆ, τοῖς φαινοῖς τεκμαίρε. Εἰ γὰρ βέβαια, δὲν ἤμπορῶ ποτὲ, πάρεξ τεκμαυρομῆων ἐξ αὐτῶν ἐκθαμβος ὅλος, καὶ ἐκστατικὸς νὰ τῷ συμπερῶν μεγαλύν, ἀκρω, ὑπερβολικῶς, ἐξαισίον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τ Ε

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Εἰς Δόξαν τῆς Ἁγίας, καὶ Πανενδόξου

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Α Σ

Τ Η Σ Α Υ Γ Ο Τ Σ Τ Η Σ

Τῆς ἀνασηλωσάσης τὰς ἁγίας Εἰκόνας

Ἦς τὸ ἱερόν Σκῆψος σώζεται ἐκ αὐτῶν εἰς τῷ
Κέρκυραμ.

Ταῦτα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ

καὶ Ἁγίᾳ.

Ω Πάτερ, εἰ ποτὲ σοὶ, χάριν ἢ παῖσσε, ποτὲ εὖρον.

Ἰλαθι. σῶσον δὴ. καὶ εἰς ἱεράς δράεις

Τρεῖν Εἰκόνας, αἰδοῖ. Συμμόρφως δράσον, οἴκτω,

Τῆς τῷ σε Ἰεῖ Εἰκόνας αἰδῆς.

ΝΟΙ

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dottor Natal dalle Latte, nel Libro intitolato, Il Pauegirico del Glorioso S. Spiridion, in Idioma Greco Manoscritto non v'esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi, concediamo Licenza a Niccolò Glichì Stampator di Venezia, che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 3. Dicembre 1786.

(Andrea Querini Riformator.

(Francesco Morosini Sec. Cav. Proc. Riformator.

(Zaccaria Vallaresso Riformator.

Registrato in Libro a Carte 208. al Num. 1910.

Giuseppe Gradenigo Segr.